

[Landbrugsministeren.]

Spørgsmålet om en regulering af denne del af Skjernå blev af Ringkøbing amtsråd indbragt for statens landvindingsudvalg straks efter landvindingslovens vedtagelse i 1940, men først i 1955 nåede man frem til en nærmere drøftelse af det økonomiske grundlag for landvindingssagen med amtet, kommunerne og afvandingskommissionen. I 1955 og i 1956 har projektet været forelagt for såvel Danmarks Naturfredningsforening som naturfredningsrådet. Naturfredningsforeningen har ikke ment, at der fra et ferskvandsbiologisk synspunkt var tilstrækkelig vægtige grunde for at gå imod projektet, hvorimod man beklagede projektets gennemførelse under hensyn til den indvirkning, det formentlig vil få på fuglelivet ved Ringkøbing Fjord og Skjernå. Naturfredningsrådet mente ikke at burde fremkomme med nogen indsigelse mod gennemførelsen af projektet.

Danmarks fiskeri- og havundersøgelser har gjort opmærksom på, at en iltning af jorden som følge af afvandingen kan medføre, at sure svovl- og jernforbindelser kan tilføres åen med fare for fiskebestanden til følge. Den anlægsledelse, som iværksætter arbejdet, vil under hele arbejdsperioden have dette forhold nøje under kontrol. Projektet er i øvrigt udarbejdet således, at fiskenes fri passage sikres ved opførelse af fisketrapper, opdelt styrt, ålepas m. v. Der er forud for projekteringen foretaget en indgående jordbundsundersøgelse bestående i en optagelse og beskrivelse af ca. 2 000 jordbundsprøver, fordelt på ca. 1 500 boresteder. Efter arbejdsperiodens fuldførelse vil et areal på henvend 4 000 ha blive inddraget i landbrugsproduktionen, og den landøkonomiske gevinst vil blive meget betydelig.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at landvinding kan ikke have noget med overproduktion at gøre, så længe vi hvert år har en betydelig import af fodermel, og der er langt igen, før vi er selvforsynende med fodermel.

Jeg har i oktober måned forrige år udbedt mig finansudvalgets udtalelse om, hvorvidt udvalget måtte ønske sagen forelagt som lovforslag, eller om udvalget kunne tiltræde sagens gennemførelse, uden at der fremsattes et særligt lovforslag herom; det vil

sige, at denne sag behandles på normal måde, idet finansudvalget vedtager disse bevillinger. Den 18. oktober 1960 gav finansudvalget tilslutning til sagens gennemførelse på sædvanlig måde på forventet efterbevilling, og sagen er godkendt over for lodsejerudvalget i februar måned i år. Der er til mig ikke indkommet protest fra nogen lodsejer i den anledning.

En parcel af arbejdet til et samlet omkostningsbeløb af 500 000 kr. er frigivet fra beredskabslisten, og arbejdsministeriet har tiltrådt, at forberedende arbejder påbegyndes, således at den del af arbejdet, der agtes udført inden udgangen af finansåret 1961-62, kan udbydes i licitation.

Jeg vil gerne understrege, at det fortsat er en betingelse for arbejdets udførelse, at dette først iværksættes efter nærmere aftale med den offentlige arbejdsanvisning, idet man således sikrer sig, at landvindingssagen ikke beslaglægger arbejdskraft, der måtte være nødvendig ved landbrugsarbejde, ved industrien eller ved andet ordinært arbejde.

Forholdene har, så vidt jeg kan se, ikke ændret sig, siden projektet har været til forhandling i de forskellige instanser, og da det fortsat må anses for meget ønskeligt, at samfundet søger erstatning for de jordtab, som andre hensyn nødvendiggør, kan jeg ikke på nuværende tidspunkt finde det rigtigt at hindre gennemførelsen af Skjernåprojektet, så meget mindre som lodsejerne allerede kan have indrettet sig efter de givne tilsagn.

Jeg kan i øvrigt henvise til den orientering, som lodsejerne har givet over for offentligheden, og hvori arbejdets betydning for hele egnen fremhæves, samtidig med at det slås fast, at der ikke er tale om at afskære turister adgang, men at afvandingen tværtimod vil give disse en adgang til det store areal, som ikke nu findes på grund af arealernes utilgængelighed.

Vivike: Jeg takker den højtærede minister for svaret, selv om jeg ikke er tilfreds med det. Det er rigtigt, at det kun er 20 km, der skal afvandes, men det er de 20 km, hvor Skjernådalen er bredest, og hvor den er skønnest. Jeg skal indrømme, at om vinteren kan åen være meget bred, navnlig ved hovedvej 11 og ud imod fjorden, men dér må man tage i betragtning, at hvor man